

ת"פ 7109/02/21 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד יורי שאולוב - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 7109-02-21 מדינת ישראל נ' שאולוב

בפני: כבוד השופט יואב עטר
בעניין: המאשימה מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ עוה"ד מורן גז
נגד
הנאשם יורי שאולוב - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד ליל פטישי ועו"ד משה סרוגוביץ

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן (בשנית), בביצוע עבירות **סיוע לניסיון ייצור נשק** (ריבוי עבירות- לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בצירוף עבירות לפי סעיפים 25 ו-31 לחוק הנ"ל), **ומכירת צעצועים מסוכנים ללא היתר** (ריבוי עבירות לפי סעיף 2 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים) (איסור ייצור, ייבוא ומכירה של צעצועים מסוכנים), תשמ"ז-1986, בצירוף סעיף 39(ג)(4) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים- תשי"ח-1957).

כתב האישום המתוקן (בשנית) אוחד שני אישומים.

על פי המפורט בחלק הכללי- הנאשם היה בזמנים הרלוונטיים בעלים של חנות לממכר רובי "אירסופט", חלקי רובי "אירסופט" וציוד עזר. רובי ה-"אירסופט" משמשים למשחק בישראל והם מדמים כלי נשק אמיתיים היורים כדורי פלסטיק או קרמיקה, וניתנים לרכישה ולהחזקה בכפוף לחברות במועדון.

אישום ראשון

במועד שאינו ידוע במדויק, אך סמוך לסוף חודש אפריל 2019, החליט אדם בשם אבו חיה שהינו תושב שטחי הרש"פ, לרכוש רובי אירסופט בישראל, לייצאם לגדה המערבית ולמכרם ברווח הואיל וניתנים להסבה בשטחי איו"ש לכלי נשק, כהגדרתם בחוק העונשין, וחיפש אחר סוחר ישראלי לצורך כך.

אבו חיה פנה לנאשם שימכור לו רובי אירסופט, הנאשם הסכים תוך שחשד כי רכישת הרובים למטרת הסבתם לכלי נשק כהגדרתם בחוק. אבו חיה צירף את חסן אלעובר-ה- אזרח ישראלי תושב רהט (המכיר את הנאשם), כמתווך

ומסייע במגעים בין הנאשם לאבו חיה, כמו גם להעברת כספים ורובים בין הנאשם לאבו חיה.

בתאריך 10.5.19 או סמוך לו, פנו אבו חיה וחסן לנאשם באמצעות יישומן ה"ווטסאפ" וסיכמו על העברת 5-6 רובי איירוסופט שעליהם הוטבע "נשר", מהנאשם לאבו חיה, תמורת 30,000 ₪. בהנחיית אבו חיה, נסע חסן למעבר מיתר, שם קיבל מאבו חיה 29,000 ₪ במזומן, אותם מסר לנאשם בשדרות, ומאוחר יותר העביר הנאשם לחסן חבילת רובים, תוספות וחלקי הרכבה לרובים, כגון משקפות, ידיות ופנסים, אותם העביר חסן לאבו חיה במעבר מיתר.

בתאריך 16.5.23 או סמוך לו, באותו אופן כמפורט לעיל, סיכמו הנאשם, אבו חיה וחסן (להלן: "השלושה") על העברה נוספת של רובי איירוסופט וציוד נלווה תמורת 25,600 ₪. באותו אופן, העביר חסן לנאשם את הכסף ולאבו חיה 4-5 רובי איירוסופט וציוד נלווה במעבר מיתר.

בתאריך 22.5.19 או בסמוך לו, שוב סיכמו השלושה באופן דומה על עסקה נוספת של ארבעה רובי איירוסופט ורובה נוסף לחסן עצמו, תמורת 22,500 ₪. חסן העביר לנאשם את הכסף שנמסר לו מאבו חיה, והעביר לשליח מטעם אבו חיה את הרובים.

בתאריך 2.6.19, סיכמו השלושה על עסקה נוספת של ארבעה רובי איירוסופט "נשר" תמורת 17,000 ₪, שהועבר לנאשם, והנאשם העביר את הרובים לאבו חיה באופן שאינו ידוע למאשימה.

סמוך לאחר המתואר, ביקש אבו חיה מהנאשם עשרה רובי איירוסופט "נשר" באיכות גבוהה בתמורה ל-8,000 ₪ עבור כל רובה, ומשהנאשם לא החזיק כמות כזו במלאי, הציע הנאשם לאבו חיה רובי איירוסופט מסוג אחר במחיר של 4,000 ₪ לכל רובה. אבו חיה דחה את ההצעה והתעקש על הרובים מהסוג שצוין לעיל כדי שניתן יהיה להסבם לאחר העברתם לשטחי איו"ש לכלי נשק והעסקה לא יצאה לפועל.

מספר ימים לאחר מכן, אבו חיה נעצר והיה במשמורת שב"ס עד ליום 9.6.20.

אישום שני

על פי הנטען, לאחר שאבו חיה שוחרר משב"ס, בחודש יוני 2020, הוא פנה שוב לנאשם והציע לו לבצע עסקאות נוספות, אך הנאשם אמר כי חושש שיתפס מאחר שהוזכר לא לבצע עסקאות ברובי האירוסופט הניתנים להסבה בשל הסיכון הפוטנציאלי. עוד באותו החודש, אבו חיה ביקש מפארס אבו אלקיאן, אזרח ישראלי תושב חורה ואידנא, שידבר עם הנאשם בשמו וישכנעו להסכים לבצע עסקאות מול פארס ולא ישירות מול אבו חיה.

פארס נענה להצעתו של אבו חיה, התקשר לנאשם פעמים רבות, וניסה לשכנעו לעשות כן, אך הנאשם סרב למכור

רובים מהסוג שביקש אבו חיה. עם זאת, הציע הנאשם לאבו חיה לרכוש ממנו רובי אירסופט אחרים באיכות נמוכה יותר ובהמשך הציע לרכוש ממנו חלקי רובים שבהם חשד הנאשם כי ניתן לעשות שימוש להרכבה על כלי נשק מסוג M-16.

לבסוף, סמוך לפני חודש ספטמבר 2020, הנאשם ואבו חיה סיכמו על מכירת חלקים רבים לרובים, ביניהם קתות, "חלזונות" (מתפסים) וידיות בשווי של 4-5 אלף ₪, אבו חיה העביר לפארס את הכסף ושילם לפארס סכום נוסף עבור הובלת הכסף והחלקים, ופארס הגיע לנאשם בשדרות והנאשם מסר לו ארגז שהכיל את חלקי הרובים כאמור, אותו העביר פארס לאבו חיה. אבו חיה מכר את אותם חלקים שקיבל לאמג'ד קריע, תושב הגדה המערבית, תמורת 2,700 ₪. אמג'ד הסתייע בחלקים שרכש מאבו חיה להרכבה על שני כלי נשק- אותם מכר לאדם שזהותו אינה ידועה, תמורה 24,000 ₪.

זמן מה לאחר מכן, שוב פנה אבו חיה לנאשם, באותו אופן, בעזרת פארס, והם סיכמו על רכישת רוב "אירסופט" שאינם ניתנים להסבה במחיר כולל של 32,000 ₪, ובאותו אופן העביר פארס כסף ורובים בין הנאשם לאבו חיה.

הסדר הטיעון

2. ביום 13.12.22 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יחזור בו מכפירתו, כתב האישום יתוקן בשנית והנאשם יודה ויורשע בו. ביחס לעונש- הסכימו הצדדים כי המאשימה תגביל עצמה לעתירה ל- 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר, וההגנה תטען באופן פתוח לעניין רכיב המאסר בפועל. עוד הסכימו הצדדים כי יעתרו במשותף להשתתף קנס מוסכם בסך 30,000 ₪ ומאסרים על תנאי לפי שיקול דעת בית משפט. הצדדים הגיעו להסכמות נוספות הנוגעות לחילוט רכוש והפחתת גובה הקנס המוסכם לסך של 20,000 ככל שהנאשם ימסור את הרכב מושא בקשת החילוט לחזקת המאשימה. עוד הוסכם כי הטיעונים לעונש יידחו עד לאחר קבלת תסקיר.

3. להשלמת התמונה יצוין כי אבו חיה הועמד לדין בבית משפט צבאי ביחס לחלקו ונדון ביום 14.6.22 בבית משפט צבאי יהודה (תיק 2140/21), במסגרת הסדר טיעון, ל-30 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪.

חסן אלעובר אשר שימש כמתווך בחלק מההתרחשויות מושא האישום הראשון, הורשע בת"פ 7267-02-21 ונדון ל-9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 25,000 ₪.

פארס אשר שימש כמתווך בחלק מההתרחשויות מושא האישום השני, הורשע בת"פ 7267-02-21 במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מתן אמצעים לביצוע פשע, וריבוי עבירות של הפרת צו פיקוח על מצרכים ושירותים- איסור ייצוא, ייבוא ומכירה של צעצועים מסוכנים. במסגרת הסדר הטיעון ונדון ל-110 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס בסך 5,000 ₪.

אמג'ד נדון בתיק 2028/21 של בית המשפט הצבאי ביהודה, בגין הרכבת שני רובי M-16 מאולתרים באמצעות החלקים שרכש ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס בסך 20,000 ₪.

תסקיר שירות המבחן

4. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם, עולה כי הנאשם כבן 49, יליד רוסיה, נשוי ואב לשלושה ומתגורר עם משפחתו בשדרות. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ברוסיה ועלה בגיל 26. בסמוך לאחר עלייתו ארצה, השתלב הנאשם במפעל "שטראוס" כמפעיל מכונות בכיר, ועבד בו כ- 21 שנים- עד למעצרו בתיק הנוכחי. כמפורט בתסקיר, הנאשם החל לעסוק במשחקי "אירסופט" לפני כעשור, ולפני מספר שנים הקים את החנות שבבעלותו לרובי וציוד "אירסופט", בה עבד כשלא שהה במקום עבודתו במפעל. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי החנות נסגרה לאחר מעצרו בתיק הנוכחי, וכי לפני כשנה החל לעבוד בחנות פארם בשדרות.

שירות המבחן ציין הנאשם השתלב בטיפול רגשי במרכז "חוסן" במשך שנה ונרשם שיפור במצבו הרגשי. במסגרת צו הפיקוח, שולב הנאשם בקבוצה לעצורי בית, התמיד והגיע, אך התקשה לשתף באופן כנה ואותנטי, הכחיש את המיוחס לו, ביטא עמדות קרבניות, נוקשות חשיבתיות והתקשה להתחבר לכשלים בהתנהלותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם לא נתרם מהשתלבותו בקבוצה ולא חלה התקדמות בעניינו. בהמשך ביקש הנאשם להשתלב בטיפול קבוצתי נוסף, אך לדברי שירות המבחן, התקשה להתייחס למטרות הטיפול עבורו, לקשיים ולדפוסים בהתנהלותו שבהם מעוניין לערוך שינוי.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי במהלך השנים חווה קשיים כלכליים אם כי בשנים האחרונות המצב הכלכלי התייצב, הגם כך ציין הנאשם כי ביצע את העבירות בשל הפיתוי שבהשגת רווחים בדרך מהירה וקלה. הנאשם הודה בפני שירות המבחן בביצוע העבירות דנן, וכי בשל הפיתוי בהשגת כסף בקלות ובמהירות, ביצע עם אותו אדם מספר עסקאות, הגם שחשד כי הרובים עלולים להגיע לידיים אחרות ברש"פ ותוך שידע כי ניתן להסב את הרובים לכלי נשק אמיתיים, אם כי לדבריו לא האמין כי יעשו זאת. ביחס לאישום השני- ציין כי פנה אליו אדם אחר מהמגזר הערבי וביקש לבצע עסקאות דומות בסכומים דומים. שירות המבחן ציין כי הנאשם ניתק קשר עם אותם "לקוחות" עם קבלת התמורה הכספית ושלל קשר עם גורמים שוליים נוספים.

שירות המבחן ציין, כי הנאשם הביע חרטה ובושה על מעשיו וכי כיום מבין את השלכותיהם ואת הנזק שבהם וביטא תפיסות המתנגדות לפגיעה בביטחון המדינה. מנגד ציין שירות המבחן כי הנאשם משליך את נסיבות ביצוע העבירות על גורמים חיצוניים, תוך שאינו מחובר לדפוסיו הפנימיים העומדים בבסיס ביצוען.

בבחינת סיכויי השיקום, עמד שירות המבחן על גילו של הנאשם, היעדר העבר הפלילי, יכולותיו להסתגל למסגרות ולשמור על יציבות תעסוקתית, השפעת חווית המעצר המטלטלת ושאיפותיו לנהל אורח חיים נורמטיבי. בבחינת גורמי הסיכון, התרשם שירות המבחן כי הנאשם נוטה להבליט את חלקיו החיוביים ומנגד מטשטש את חלקיו השליליים, כי עלול לנהוג באימפולסיביות ולנסות להרוויח כסף קל ומהיר מבלי לשקול את ההשלכות והנזק לאחרים. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם ממוקד בגורמים חיצוניים וכי על אף ששולב בהליך טיפולי ארוך,

עודנו מתקשה לערוך התבוננות פנימית ביחס לדפוסים שעמדו בבסיס ביצוע העבירות.

בסופו של יום, שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית, אך על אף האמור המליץ על ע מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

טענות הצדדים והראיות לעונש

5. מטעם ההגנה העידו שלושה עדים לעונש והוגשו שני מוצגים:

ע"ה/1- רונן שאולוב- בנו החייל של הנאשם אשר העיד על הקשיים שחוותה אמו ועל המצוקה הכלכלית בבית בזמן שהותו של הנאשם במעצר;

ע"ה/2- הגב' אירה שאולוב- אשתו של הנאשם שסיפרה גם היא על הקשיים הנפשיים שלה ושל ילדיה בעקבות מעצרו של הנאשם ועל הקשיים הכלכליים שנלוו להם לרבות סגירת מכון היופי שבבעלותה, כמות הלקוחות שפחתה, התמודדות עם שמועות ושאלות בעקבות המעצר המתקשר, והביעה חשש לעתיד המשפחה בפן הכלכלי והרגשי ביחס לאפשרות שיוטל עליו עונש מאסר ממושך;

ע"ה/3- ד"ר רותם שטרנברג- עו"ס שטיפלה בנאשם במסגרת מרכז "חוסן" וערכה חוות דעת בעניינו (נ/1). העו"ס העידה כי טיפלה בנאשם בעקבות פנייתו, כי לאורך שנת הטיפול התרשמה מאמינותו ומכנות החרטה וההכרה שעשה טעות בעקבות תהליכים שעבר, ולא רק בשל המחיר שמשלם. העו"ס לא ידעה להסביר את הפער בין התרשמותה להשפעתו החיובית של הטיפול על הנאשם לעומת אי אפקטיביות הטיפול שנעשה בשירות המבחן, אך בחקירתה החוזרת, הניחה שאופי הטיפול שלה כפרטני לעומת הטיפול בשירות המבחן שהוא קבוצתי, השפיע על שיתוף הפעולה של הנאשם והירתמותו לטיפול. העדה גם התקשתה להתמודד עם השאלות שנשאלה ביחס לפער שבין העולה מהמסמך נ/1 לפיו הטיפול נסב סביב חרדות קשות שנבעו מהמצב הבטחוני תוך שצוין כי הנאשם: **"חוה כנער את נפילות הטילים בעיר עוד בטרם היות הממ"דים ובודאי כיפת ברזל..."** עם העובדה שהנאשם עלה לארץ בגיל 26 ועל כן לא יכול היה לחוות כנער את הנטען.

ההגנה הגישה גם מכתב המלצה ממעסיקתו של הנאשם בפארם בשדרות (נ/2), בו פירטה אודות מידותיו הטובות של הנאשם, תכונותיו ויחסי האנוש הטובים, תחומי אחריותו, המוטיבציה בעבודה, קידומו המקצועי למנהל מחסן והתרשמותה החיובית מתפקודו באופן אישי.

6. במסגרת הראיות לעונש, המאשימה הגישה חמישה מוצגים בדמות הצעת חוק כלי הירייה (תיקון מס' 23) התשפ"ב-2022 (ת/3) וגזרי דין בעניינם של המעורבים הנוספים כדלקמן: בעניינו של אבו חיה (ת/4); בעניינו של חסן (ת/5) בעניינו של פארס (ת/6), בעניינו של אמג'ד (ת/7).

7. המאשימה בטיעוניה לעונש, עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, על מידת הפגיעה בהם ועל הצורך בהחמרה בענישה בעבירות הנשק על גווניה. בהקשר זה הפנה ב"כ המאשימה לתיקון 140 לחוק העונשין ולדברי ההסבר להצעת החוק, הגם שאינו חל בענייננו, וכן הפנה להצעת חוק כלי הירייה (תיקון מס' 23) התשפ"ב-2022 (ת/3). המאשימה הצביעה על ריבוי העסקאות, על המניע הכספי שברקע לביצוען, התעלמותו של הנאשם מאזהרת השב"כ והמשך ביצוע עבירות זהות באישום השני לאחר שהוזהר על ידי השב"כ, כמו גם על כך שהנאשם חשד בדבר הסבת הרובים מושא האישום הראשון לכלי נשק, וכי חלקי הרובים מושא האישום השני עשויים לשמש להרכבה על כלי נשק. המאשימה עמדה על שיקולי הענישה בעניינם של המעורבים האחרים והאבחנות אל מול עניינם. המאשימה עתרה למתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-42 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים על תנאי וקנס כספי. ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טענה המאשימה לפער בין תוכן התסקיר להמלצת שירות המבחן ולהיעדר הצדקה לחריגה ממתחם העונש ההולם. לשיטתה, נטילת האחריות של הנאשם, היעדר עברו הפלילי והפגיעה במשפחתו מגולמים בהסדר הטיעון, ועל כן, בהתאם להסדר הטיעון, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולגזור עליו עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס בסך 20,000 ₪ (לאור העברת הרכב לידי המדינה וחילוטו המוסכם) ומאסר חלף קנס.

8. ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש, העלה טענות ביחס לחלקו של הנאשם ולמידת האשם (משהמחשבה הפלילית של הנאשם הייתה בגדר עצימת עיניים) כפחותה משל אבו חיה, וביקש שלא לתת משקל לטענות המאשימה הנוגעות לאפשרות שרובי האירוסופט יגיע לידיים חבלניות או פליליות, מקום בו אלו לא יוחסו בכתב האישום. אליבא דב"כ הנאשם, הנאשם לא התעלם מאזהרת השב"כ לפיה נאסר עליו למכור רובי אירוסופט הניתנים להסבה, שכן לדבריו, באישום השני, מכר רובי אירוסופט שאינם ניתנים להסבה. ביחס למכירת חלקי הנשק, גם כאן ביקש לתת את הדעת למחשבה הפלילית מסוג עצימת עיניים. ב"כ הנאשם העלה גם טענות הנוגעות לקונסטלציה העובדתית הייחודית שבענייננו. בהקשר זה טען כי יש לתת את הדעת לכך שמדובר בעבירה פלילית המוחלת על מערכת עובדתית חדשה באופן תקדימי, שאף לא קיימת פסיקה קונקרטית בנושא, למעט הפסיקה בעניינם של המעורבים האחרים.

ב"כ הנאשם סבר כי חלקו של הנאשם ביחס למעורבים האחרים, קרוב יותר לחלקו של חסן ועל כן התיקון לחוק לא חל בענייננו, וכך גם ההחמרה בענישה, ועתר לקביעת מתחם שתחתיתו 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשם טען כי גם אם ביהמ"ש יקבע רף תחתון גבוה יותר, עדיין ניתן לגזור על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, אשר לאחר ניכוי 5.5 חודשי המעצר שריצה, תיוותר יתרה שלא תחייב לשלוח הנאשם מאחורי סורג וברית, ולחלופין, ככל שיקבע מתחם גבוה יותר, לשיטתו יש טעם לחרוג מהמתחם.

ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עמד ב"כ הנאשם על היעדר עבר פלילי, אורח החיים הנורמטיבי שניהל טרם הסתבכותו, הרציפות התעסוקתית, משך הזמן ששהה במעצר והשלכות המעצר על הנאשם בפן האישי, התעסוקתי, הנפשי, המשפחתי והכלכלי, ועל בני משפחתו. ב"כ הנאשם עמד על העולה מהתסקיר ועתר לאמץ את המלצת שירות המבחן על דרך של השתת 9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מבלי לנכות את 5.5 החודשים בהם ישב במעצר. עוד טען ב"כ הנאשם כי האינטרס הציבורי והאישי של הנאשם, מקום בו מדובר באדם נורמטיבי שעבר תהליך אישי משמעותי במשך שנתיים, הוא ענישה בקהילה ולא מאחורי סורג וברית. ביחס לקנס הכספי- עתר

ב"כ הנאשם לקנס הכספי המוסכם בסך של 20,000 ₪, וביקש להתחשב בנזק הכלכלי הכללי שיוסב לנאשם לאור הרכוש שנתפס ויחולט (הרכב, הכסף המזומן שנתפס בחנות, הפיקדון שהופקד לטובת שחרור הרכב) העומד על סך של 185,000 ₪ בסה"כ.

9. הנאשם בדברו לעונש התנצל על מעשיו והביע בושה וחרטה. לדבריו, עבר תקופה קשה בזמן שהותו במעצר, הצהיר שפתח דף חדש בחייו, וביקש שלא להחזירו אל בין כתלי בית הסוהר.

דין והכרעה

10. העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות חמורות ובפרט בשים לב לפוטנציאל הסיכון לביטחון הציבור כפועל יוצא מהן. באישום הראשון המדובר בכמות גדולה מאוד של רובי "אירסופט" הניתנים להסבה לנשק בעל יכולת להמית, **אשר הועברו בפועל לשטחי הגדה המערבית**, על הפוטנציאל הממשי הגלום בכך שיוכלו גם לשמש לפעילות טרור. באישום השני, החלקים שמכר הנאשם הורכבו בפועל, **לאחר שהועברו לשטחי הגדה המערבית**, על שני כלי נשק, באופן שיש בו בכדי להדגים את הפוטנציאל הגלום במעשים. לא זאת אף זאת, אלא שאת העבירות מושא האישום השני, עבר הנאשם לאחר שהוזהר אודות הסיכון הפוטנציאלי, כמפורט בסעיף 1 לאישום השני. אמנם לאחר שהוזהר לא מכר רובי "אירסופט" ברי הסבה, אלא הציע לאבו חיה לרכוש רובים שאינם ברי הסבה, ואולם הגם שדווקא הימנעות אבו חיה מלרכוש את רובי ה"אירסופט" שאינם ברי הסבה, שהוצעו באישום השני, אמורה הייתה לחדד בפני הנאשם החשד בדבר הייעוד הסופי של הכלים הנ"ל, בחר הנאשם למכור חלקים הניתנים להרכבה על כלי נשק. הנאשם עשה כן על אף שחשד כי ניתן לעשות בהם שימוש להרכבה על רובי M-16 וכאמור בכתב האישום המתוקן- אלו הורכבו על לפחות שני כלי נשק.

11. בדבר הסיכון והחומרה הגלומה בביצוע עבירות הנוגעות לנשק, ברע"פ 5613/20 אל הוזייל נ' מדינת ישראל [25.8.2020] צוין: **"עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, למרבה הצער, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען..."**

בע"פ 2482/22 מ"י נ' קדורה (14.4.22) ציין בית המשפט העליון כי: **"... לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות [...]. כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים [...]. נפגעים ואף מוצאים את מותם [...]. כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי [...]. עניינו 'במכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים..."**

בע"פ 2880/23- מדינת ישראל נגד עיסא (25.4.23) הדגיש בית המשפט העליון כי: **"בית משפט זה שב ועמד**

פעם אחר פעם על חומרתן של עבירות הנשק, אשר הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה", בשל הסכנה הכרוכה בעבירות אלו לשלום הציבור אשר עלולות להביא לפגיעות בגוף או בנפש [...] לצערנו, לא מדובר בחשש בעלמא כי אם במעשים שבכל יום, עת שנעשה שימוש באותם נשקים הנמכרים שלא כדין [...] לא פעם הדגשתי כי יש לנקוט במדיניות ענישה ממשית ומשמעותית אשר המסר העונשי הנגזר ממנה הוא כי 'שומר נפשו ושלומו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות' [...] בתוך כך, על מדיניות הענישה לבכר שיקולים של הרתעת היחיד והרבים ושל הרחקת עברייני הנשק מהחברה על-ידי השמתם מאחורי סורג ובריח לתקופה ממושכת...".

בע"פ 6383/21 קריף נגד מדינת ישראל (13.2.23) צוין: "לעיתים נכון להחמיר בענישה בגין סוגים מסוימים של עבירות בשל אופיין, ויש שנכון להחמיר בענישה בגין ביצוע עבירות מסוימות הואיל ובתקופה הרלוונטית הן הופכות לנפוצות ושגרתיות יותר, עד כי יש לסווגן כ"מכת מדינה". בענייננו, עבירות הנשק דורשות החמרה בשל שני הנימוקים גם יחד. ממד החומרה שבהן נעוץ בזיקתן לכלי בעל כוח קטלני. ובראי התקופה - הפגיעה באינטרס הציבורי ובביטחון הפרט דורשת ענישה מחמירה, מעבר לזו שהייתה נקוטה בעבר. בפסיקה הובהר שוב ושוב בשנים האחרונות כי הענישה בעבירות נשק צריכה להיות מחמירה. לצערנו מספרן והיקפן של עבירות אלה גדלים בשנים האחרונות".

12. לנוכח העלייה בתופעת העבירות בנשק בשנים האחרונות, דומה כי מעבר להתגייסות בתי המשפט למאבק בנגע זה, התגייס גם המחוקק למאבק כנלמד הן מהצעות חוק שהוגשו, והן בתיקוני חקיקה (תיקון 140 לחוק העונשין שעניינו קביעת עונש מזערי, הצעת חוק המאבק בכלי הנשק הבלתי חוקיים (תיקוני חקיקה)(הוראת שעה) (התשפ"ג-2023), והצעת חוק כלי הירייה (תיקון מס' 23) (התשפ"ב-2022) שאליה הפנתה גם המאשימה בטיעוניה (אין מחלוקת כי התיקון לחוק העונשין אינו חל בעניינו של הנאשם).

13. באשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים, יש לבחון בין השאר את העובדה שהמדובר ברובי "אירסופט" ובחלקיהם, אשר הנאשם חשד, שעה שמכר אותם, כי יוסבו לנשק כהגדרתו בחוק, וכי אותם חלקים יורכבו על כלי נשק. עוד יש לקחת בחשבון את העובדה שאלו נמכרו לשטחי איו"ש, על החשש המובנה כי יעשה בהם שימוש כנגד בטחון המדינה ואזרחיה. על ההתייחסות לתופעת הנשק המוסב בפרט ועל החומרה הרבה הגלומה בה, ניתן ללמוד הן מפסיקת בתי המשפט והן מהצעת חוק בעניין זה.

14. בעפ"ג 2024-04-21 מדינת ישראל נ' מנדורי (29.6.21) צוין: "... העובדה שעניין לנו בנשק מוסב מלמדת על החומרה הרבה הטמונה בתופעה נפוצה זו שיכולה חיש מהר להפוך כלי כלשהו לנשק מסוכן ביותר שבכוחו להמית אדם, ללא כל יכולת להתחקות אחריו. כן, תופעה זו הופכת את האפשרות להשגת נשק והחזקה בו לקלה ונגישה יותר". עוד הוסיף בית המשפט בעניין מנדורי: "... בשים לב לחומרת התופעה ונפוצותה, וההקלה הקיימת בהשגת נשק מוסב, שומה על בית המשפט כאן להשתמש במחרשה של ההרתעה [...] ולבצע חריש עמוק על מנת לגדוע את שורשי הרע ובמקומם לפזר זרעים של שלווה ובטחון לציבור".

15. בדברי ההסבר להצעת חוק כלי הירייה (תיקון מס' 23) התשפ"ב-2022 (3/ת) צוין: " **החל משנת 2014 הצביעה משטרת ישראל בחוות דעת מקצועית שערכה, על השימוש בכלים הדומים לכלי ירייה, ובכלי ה"אירסופט" בעיקר, ככלים שהוסבו לנשק חי, ותופעה זו נמצאת מאז במגמת עלייה [...]** לפי נתוני המשטרה, בשנתיים האחרונות נרשמה עלייה [...] במספר כלי ה"אירסופט" שהוסבו לכלי נשק ונתפסו בידי המשטרה, וכן עלייה [...] בכלי ה"אירסופט" אשר היו מעורבים בביצוע פעילות פלילית ונתפסו בידי המשטרה. כלי ה"אירסופט" המוסבים שימשו לביצוע כמה פיגועי טרור קטלניים ואירועי רצח על רקע פלילי, כמו גם בשורה של מקרי ירי לעבר בני אדם, בתים ורכבים [...] שבהם נרצחו שני בני אדם. שניים מאירועי הירי היו, למעשה, פיגועי טרור [...] נוסף על כך, עבריינים שתועדו מבצעים עבירות בנשק חם הדומה לכלי ירייה והוא לא נתפס ברשותם, מנצלים את העובדה שכלים אלה אינם מוגדרים כ"כלי ירייה" כדי לחמוק מאחריות ולטעון שהשתמשו ב"צעצוע מסוכן" בלבד [...] מכירה ומסחר של כלים הדומים לכלי ירייה, ובייחוד של כלי ה"אירסופט", מזינים תעשייה מסוכנת של ייצור כלי נשק מאולתרים, אשר עושים את דרכם לידיהם של גורמי טרור ופשיעה מאורגנת, ומשמשים לפגיעה באזרחים. האמור מהווה סכנה לשלום הציבור וביטחונו, סכנה שאף התממשה במהלך מבצע "שומר החומות" שבו נעשה שימוש, בין השאר, גם בכלים הדומים לכלי ירייה בהפרות סדר נגד כוחות הביטחון ואזרחים".

16. בע"פ 2165/23 **מדינת ישראל נגד פלאח בלאל** (4.5.23)- ביחס לאישום שבו יוחסו עבירות התפרצות וגניבה שעניין בהתפרצות לחנות לממכר כלי "אירסופט", וגניבת עשרות כלי "אירסופט", ציין בית המשפט העליון: "**מקובלת עלי טענת המערערת שלפיה ישנה חומרה נוספת בכך שהרכוש שנגנב הוא כלי "אירסופט" וחרושים...**", תוך שהתייחס לעצם האפשרות להסבתם לנשק.

17. ביחס לאבחנה בין כלי נשק מוסבים לכלי נשק תקינים, ציין בית המשפט העליון בעניין קריף (שם): "... **נטען כי במקרים שבהם נפסק עונש דומה [...]** לא דובר באקדח 'מוסב', אלא באקדח רגיל או בתת מקלע [...] אין להפריז במשקל שיש לתת לנתונים כגון סוג האקדח ולקבוע מעין 'מדרגה עונשית' שמתמקדת אך ורק בנתון זה ובתוצאה ולא בסיכון שנוצר. העיקר נעוץ, כאמור, בכוחו של הנשק לפגוע באדם - ואף להמיתו - ולשבש את חיי השגרה של החברה [...] חלק מרעתן החולה של עבירות הנשק מצוי לאו דווקא בשימוש הישיר בנשק, אלא בנזקים שנלווים...".

18. אודות ההחמרה הנדרשת ביחס למעורבים בחוליות השונות הנוגעות לעבירות בנשק, גם אם חלקם לכאורה זוטרי, בע"פ 3794/23 **גועאד אבו אלקיעאן נגד מדינת ישראל** (11.6.23) בית המשפט העליון העמיד את עונשו של מערער נעדר עבר פלילי שהורשע בעבירה של **סיוע** להובלת נשק, בעבור תמורה מזערית בדמות 500 ש"ח כאשר נקבע כי **לא ידע את סוג וכמות הנשק**, על 42 חודשי מאסר בפועל, תוך שציין כי: "... **עונש זה נותן ביטוי הולם בנסיבות העניין למגמת ההחמרה בעבירות נשק הנקוטה לעת הזאת...**".

19. כאמור, מדיניות הענישה כיום הינה של החמרה משמעותית של הענישה בעבירות נשק, ביחס לענישה הנוהגת, עד לא מכבר. בבחינת הענישה הנוהגת, ראוי לציין כי קשה להלום מקרה הדומה בנסיבותיו ובעניין זה יש טעם

בטענת ב"כ הנאשם כי מדובר במקרה תקדימי בנסיבותיו הפרטניות, בהינתן השילוב של סיוע לניסיון לייצור נשק על דרך מכירת רובי "אירסופט" וחלקיהם, תוך, למעשה, עצימת עיניים, לאפשרות שיוסבו או ישמשו לצורך הסבה לכלי נשק המסוגלים להמית וכמעט ואין בנמצא פסיקה ביחס למקרים דומים.

20. בת"פ 28283-11-22 **מדינת ישראל נגד חסונה** (3.7.23) נדון ל-21 חודשי מאסר בפועל, נאשם צעיר כבן 21, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה זוהה של סיוע לניסיון ייצור נשק, שעניינה בכך שביצע משלוחים של רובים מסוג "אירסופט" ובהם כ-10 רובים דמוי M-16 לגורמים משטחי הרש"פ.

בעניין **מנדורי-שם** בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של נאשם שהורשע בהחזקת רובה "אירסופט" דמוי M-16 שהוסב לנשק שבכוחו להמית, והחזקת חלקי נשק ומחסנית תואמת עם תחמושת, והעמיד את עונשו על 20 חודשי מאסר בפועל (מטבע הדברים ישנן אבחנות אל מול עניינו של הנאשם).

קביעת המתחם באספקלריה של עקרון אחידות הענישה

21. כאמור לעיל, אבו חיה הועמד לדין בבית משפט צבאי ביחס לחלקו ונדון ביום 14.6.22 בבית משפט צבאי יהודה (תיק 2140/21), במסגרת הסדר טיעון, ל-30 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס בסך 15,000 ₪. עיון בגזר הדין ובכתב האישום המתוקן בעניינו של אבו חיה (ת/4) מלמד כי זה הורשע בעבירות של סחר בציד מלחמתי לפי צו בדבר הוראות ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) ביחס לחלקו באותם אירועים בהם הורשע הנאשם, תוך שצוין שם כי זה רכש והחזיק את כלי האירסופט והחלקים מהנאשם, **ולא מפורטת כל פעולה נוספת שביצע לשם הסבתם.**

22. חסן אלעוברה הורשע בת"פ 7267-02-21 (ת/5) בעבירות זהות לנאשם של סיוע לניסיון ייצור נשק ומכירת צעצועים מסוכנים ללא היתר, בגין חלקו כמתווך בחלק מההתרחשויות **מושא האישום הראשון בלבד**. בגין חלקו, נדון, במסגרת הסדר טיעון, ל-9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 25,000 ₪, תוך שבית המשפט ציין במסגרת הנימוקים שהביאוהו לכבד את הסדר הטיעון כי: עונש המאסר בעבודות שירות למעשה יתווסף לתקופה בת 5 חודשים (שלא נוכתה מתקופת המאסר) בה היה עצור אלעוברה במעצר של ממש. עוד צוין כי: **"... על זאת יש להוסיף את רמת האחריות המצומצמת של הנאשם לפי כתב האישום המתוקן..."**, וכן עמד בית המשפט בעניינו של אלעוברה על העובדה שהשתלב בהליך טיפולי ונטל אחריות. עניינו של חסן מאובחן לקולא מעניינו של הנאשם הן בשים לב לפער בכתב האישום מקום שחלקו של הנאשם רב יותר ומשמעותי יותר, והן בשים לאבחנות הנובעות מתוכן התסקירים, נוכח התסקיר החיובי יותר (בתוכנו) בעניינו של חסן אלעוברה. אבחנה נוספת לקולא אלעוברה ביחס לנאשם, נלמדת מהאמור בגזר דינו של חסן אלעוברה לפיו חסן הוזהר על ידי גורמי האכיפה ביוני 2019 **ומאז חדל ממעשיו וכי : "בשלב זה המדינה החליטה שלא לאכוף את הדין כנגד הנאשם, כשרק בחודש פברואר 2021 החליטה המדינה להגיש כתב אישום כנגד הנאשם, זאת כאשר הוא היה משוחרר ללא כל תנאי, משך תקופה של שנה וחי ומבלי שנערכה כנגדו כל אכיפה מאז שנודע למדינה על מעשיו"**. מעבר לחלקו הרב יותר של הנאשם, ומעבר לפער הנלמד מהתסקירים, דומה כי העובדה שבניגוד לאלעוברה הנאשם לא חדל

לחלוטין ממעשיו לאחר שהוזהר, גם אם צמצם באופן שבו לאחר שהוזהר נמנע מלמכור רובי "אירסופט" ברי הסבה, אך לא נמנע מלמכור חלקים שיכולים לשמש להרכבה על כלי נשק כהגדרתם בחוק, ואף בחלקם, הורכבו על שני כלי נשק כהגדרתם בחוק, מקימה בפני עצמה אבחנה משמעותית לחובת הנאשם.

23. פארס אשר שימש כמתווך בחלק מההתרחשויות מושא האישום השני, ומכאן שחלקו מצומצם במידה ניכרת ביחס לנאשם דן, הורשע בת"פ 7267-02-21 (ת/6) במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מתן אמצעים לביצוע פשע, וריבוי עבירות של הפרת צו פיקוח על מצרכים ושירותים- איסור ייצוא, יבוא ומכירה של צעצועים מסוכנים. במסגרת הסדר הטיעון עתרו הצדדים במשותף לעונשים מוסכמים ופארס נדון ל-110 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס בסך 5,000 ₪. בסופו של יום, בניגוד לנאשם פארס גם לא הורשע בכל עבירה הקשורה בנשק, אלא כאמור, בעבירות שונות באופיין.

24. בעניינו של אמג'ד תוקן כתב האישום וזה הודה במסגרת הסדר טיעון בתיק 2028/21 של בית המשפט הצבאי ביהודה, בכך שהרכיב באמצעות חלקים שהועברו אליו, שני רובי M-16 מאולתרים. במסגרת הסדר הטיעון עתרו הצדדים לעונשים מוסכמים, ואמג'ד נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס בסך 20,000 ₪.

ומן הכלל אל הפרט

25. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לחומרא יש לקחת בחשבון את העובדה שאין המדובר באירוע נקודתי ויחיד או מעידה רגעית של הנאשם, אלא שהאישום הראשון מגולל מסכת של מעשים שהתרחשו במספר מועדים שונים באופן שבו היתה לנאשם שהות לשקול לכלכל, להבין ולהפנים את משמעות מעשיו.

26. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי משקל לסכומי הכסף הגדולים שיש בהם בכדי ללמד על היקף ומשמעות העסקאות.

כאמור לעיל, יש בהעברת רובי ה"אירסופט" ברי ההסבה לשטחי איו"ש בכדי להעצים את הסיכון הנשקף מהם כי יכול וישמשו גם לפעילות עויינת כנגד בטחון המדינה.

העובדה שהנאשם מכר את חלקי הרובים באישום השני, לאחר שהוזהר, מהווה נסיבה של ממש לחומרא. אם כי לקולה, לעניין זה יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם, לאחר שהוזהר, סירב למכור רובים ברי-הסבה, ולמעט החלקים (אותם ניתן היה להרכיב על כלי נשק כהגדרתם בחוק- ואלו אף הורכבו על שניים) סירב לבקשה למכור רובי "אירסופט" שלמים ברי-הסבה, והסכים למכור רק רובים שלמים שאינם ברי הסבה.

27. לקולת הנאשם יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם פעל מתוך עצימת עיניים מקום בו אין מחלוקת כי לנאשם לא היתה ידיעה פוזיטיבית בדבר הכוונה להסב את הרובים, אלא רק חשד ביחס לאפשרות זו.

28. בבחינת עניינו של הנאשם אל מול המעורבים האחרים, כפי שפורט בהרחבה לעיל, עניינו של חסן אלעוברה שהורשע בעבירה זהה מאובחן לקולא אל מול עניינו של הנאשם, נוכח השוני המהותי בחלקם, נוכח העובדה שחסן אלעוברה חדל ממעשיו לאחר שהוזהר וזמן רב טרם שהוחל בהליכי אכיפה בעניינו, ובהינתן התמונה השונה הנלמדת מהתסקירים ומשכך לא רק שאין מקום לגזור גזירה שווה אל מול העונש שהושת על אלעוברה אלא שככל שעונש זה מהווה אמת מידה בעניינו של הנאשם, הרי שעל עונשו של הנאשם להיות ברף גבוה יותר, באופן ממשי.

מנגד, אמנם אבו חיה רכש מהנאשם את רובי האירוסופט והחלקים, ואולם, לא ניתן להתעלם מכך שכפועל יוצא מהסדרי הטיעון השונים שנערכו עם הנאשם ועם אבו חיה, אלו הורשעו בעבירות שונות ביחס למסכת המעשים המיוחסים להם, מקום בו אבו חיה הורשע במספר עבירות של סחר בציוד מלחמתי ואילו הנאשם הורשע בריבוי עבירות של סיוע לניסיון ייצור נשק. מכאן, שבהינתן העבירות השונות בהן הורשעו, ובהינתן כלל אחידות הענישה, על עונשו של הנאשם להימצא ברף יותר מזה שהושת על אבו חיה.

29. כאמור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הוגבלה המאשימה לעתירה לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל לצד העונשים הנלווים. משהצדדים הגיעו להסדר "טווח" או "תקרה" הרי שככל שבית המשפט ימצא לכבד את הסדר הטיעון, ספק אם היה מקום לקבוע את מתחם העונש ההולם, בכפוף לסקירת מלוא התחנות הנדרשות בהתאם לתיקון 113 (ור' והשווה ע"פ 2014/20 **אנקרי נ' מדינת ישראל** [19.1.21]).

30. בהינתן הנסיבות וחומרת העבירות, אלמלא הסדר הטיעון, היה מקום לקבוע מתחם שתחתיתו גבוהה יותר מהרף לו עותרת המאשימה שכן הסדר הטיעון נוטה לקולא ביחס לענישה הראויה. הגם כך, יש לזכור כי בית המשפט אינו מחליף בשיקול דעתו את שיקול דעתם של הצדדים והמבחן לקבלת הסדר טיעון הוא מבחן הסבירות. בהינתן נימוקי המאשימה ובשים לב לעונשים שהושתו על אבו חיה מחד ועל פארס אלעוברה מאידך, כמו גם בשים לב לאיזונים הנלמדים מהעיצומים הכלכליים המוסכמים, הרי שלא ניתן לומר כי המאשימה פעלה בחוסר סבירות שעה שנכנסה לגדרו של הסדר הטיעון. הוסף לאמור את הודאת הנאשם המגלמת נטילת אחריות לצד חסכון בזמן שיפוטי והעובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, כמו גם העולה מהתסקיר ומהראיות לעונש ביחס לנסיבותיו האישיות, ודומה כי הגם שהסדר הטיעון נוטה חסד לנאשם, עדיין סביר הוא וניתן לאמצו.

31. משמצאתי לאמץ את הסדר הטיעון, הרי שהרף התחתון של המתחם יהיה במסגרת המנעד המוסכם בין הצדדים בהסדר הטיעון, ועל כן יועמד המתחם בטווח שבין 20 חודשי מאסר בפועל לבין 40 חודשי מאסר בפועל.

32. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, בגדר שיקולי החומרא, היה מקום לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד בשים לב להתרשמות שירות המבחן כי הנאשם לא נתרם מהקבוצה הטיפולית בה השתלב, אוחז בעמדות קורבניות ובנוקשות חשיבתית, משליך על גורמים חיצוניים, תוך נטייה להבליט את חלקיו החיוביים ובשים לב לגורמי הסיכון לעבריינות דומה בעתיד, מהם התרשם שירות המבחן. הגם כך, משקלו של שיקול זה מועם בשים לב להתרשמות שירות המבחן כי היה במעצר ובהליך המשפטי בכדי להוות גורם מרתיע עבור הנאשם.

33. מקום בו בית המשפט העליון שב והבהיר שוב ושוב בפסיקה עדכנית את חשיבות שיקולי הרתעת הרבים בעבירות הקשורות בנשק ואת העדיפות שיש לתת לשיקולי ההרתעה על פני שיקולים אחרים לרבות על פני שיקולי השיקום, תוך שקבע כי: **"...המסר העונשי הנגזר ממדיניות הענישה האמורה הוא כי שומר נפשו ושלומו-ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות"** (ע"פ 78/21 פלוני נגד מדינת ישראל, [26.7.22]), וכי: **"... ניכרת במהלך השנים מגמה של החמרה בענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה..."** (ע"פ 2482/22 מ"י נ' קדורה [14.4.22]), הרי שהיה מקום להכליל בגדר שיקולי הענישה בתוך המתחם גם את שיקולי הרתעת הרבים.

34. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לקולת הנאשם נתתי משקל לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, וכי בשים לב לגילו, ניהל שנים רבות, משך כל חייו הבוגרים אורח חיים נורמטיבי לחלוטין, תוך שמירה על יציבות תעסוקתית ויציבות ביתר תחומי חייו.

בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לקולת הנאשם נתתי משקל להודאתו המגלמת נטילת אחריות, לצד חיסכון בזמן שיפוטי.

בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לקולת הנאשם נתתי משקל להשלכות הענישה על משפחתו של הנאשם בשים לב לנלמד מעדויות רעייתו ובנו ביחס למחירים הכבדים בהם נשאה משפחת הנאשם מאז מעצרו, במהלך תקופת מעצרו ולאחריה, ובשים לב לעוגן שמהווה הנאשם עבור משפחתו.

עוד נתתי משקל להשלכות הענישה בכל הקשור לפגיעה במטה לחמו של הנאשם ובמטה לחמה של משפחתו משכעולה מהראיות לעונש- הנאשם השתלב בעבודה ברשת פארם, והתקדם במערך התפקידים ומשהענישה תפגע בתעסוקתו.

לקולת הנאשם נתתי משקל להתרשמות שירות המבחן כי מעצרו של הנאשם, ההליך המשפטי והתנאים המגבילים בהם שהה, היוו עבורו חוויה מטלטלת ומרתיעה.

לקולת הנאשם נתתי משקל להתרשמות שירות המבחן כי הנאשם חש חרטה על התנהלותו ומסיכויי השיקום עליהם עמד.

בגדר שיקולי הקולא נתתי משקל לעולה מהתסקיר ומעדותה של ד"ר רותם שטרנברג, והמסמך שכתבה (נ/1) בדבר העובדה שהנאשם סבל מחרדות וטופל במרכז "חוסן" בשדרות (בכפוף לתהייה שעלתה ביחס לרשום אודות הרקע לאותן חרדות כמפורט לעיל), כמו גם לעולה מעדותה של ד"ר שטרנברג והמסמך נ/1 בדבר דאגתו של הנאשם למשפחתו, מסירותו למשפחתו והאמור אודות מצבו הרגשי והחרדות מהן סובל.

בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נתתי משקל גם להתרשמות ד"ר שטרנ ג דבר החשש מהתמוטטות של הנאשם וקשייו להתאושש ממנה, ככל שייאסר.

בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נתתי משקל גם לעולה מעדויותיהם לעונש של רעייתו ובנו של הנאשם, בדבר הקשיים שחוו ותחושותיהם, כמו גם השלכות המעצר וההליך על המשפחה.

35. משאת הימים בהם שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני לא ניתן לנכות מתקופת המאסר, הרי שבגדר שיקולי הענישה בתוך המתחם, היה מקום לתת משקל גם לעובדה שמיום 29.6.21 ועד ליום 27.7.22, שהה הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני, כמו גם פרק הזמן ששהה בתנאים מגבילים לאחר מכן. בעניינו של הנאשם דנן, בשים לב לשילוב של מכלול הנסיבות האישיות עם פרק הזמן הממושך במיוחד שבו שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני, יכול וניתן לתת משקל לעובדה שהנאשם שהה כשנה וחודש במעצר בפיקוח אלקטרוני, לא רק בתוך המתחם, אלא לנסות ולאזן תקופה זו עם הענישה הכוללת על דרך חריגה מהמתחם בשל "שיקולי צדק" ע"פ 4456/14 קלנר ואח' נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] (ור' לעניין זה גם מאמרו של ד"ר יובל ליבדור "חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי צדק", הסנגור 197, 5-4 (2013). ער אני לכך שהנסיבות שונות לחלוטין, אך עדיין דומה כי במקרה דנן, בשים לב למכלול הנסיבות לרבות מנעד העונש המוסכם, והעיצומים הכספיים המוסכמים, במסגרת הסדר הטיעון והיחסיות בינו לבין התקופה בה שהה הנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני, ניתן להתבסס על אפשרות זו לשם איזון מסוים של העונש הכולל.

36. את המלצת שירות המבחן לא אוכל לאמץ. זו אינה עולה בקנה אחד עם עקרון ההלימה אותו התווה המחוקק כעקרון המנחה בענישה, עם חשיבות שיקולי ההרתעה ולמעשה גם אינה עולה בקנה אחד עם תוכן התסקיר, מקום בו מחד נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית והתרשם כי לא חלה כל התקדמות בטיפול בנאשם משך תקופה בת 11 חודשים בה שולב בקבוצה טיפולית וכי לא נתרם מהטיפול ומאידך המלצת שירות המבחן הינה לחריגה משמעותית מהמתחם, מקום בו מהתסקיר לא עולים שיקולי שיקום המצדיקים זאת. לעניין זה יפים הדברים שציין בית המשפט העליון ברע"פ 5613/20 אל הוזייל נ' מדינת ישראל [25.8.2020] בעניינו של נאשם שהורשע בעבירת נשק: **"...לא מצאתי ממש בטענה בדבר סטיית בית משפט השלום מהמלצת שירות המבחן [...] להמלצת שירות המבחן ידועה חשיבות רבה באשר לתחומים שעליהם הוא מופקד, ואולם ההכרעה הסופית בעניין העונש מסורה לבית המשפט בלבד, אשר עליו לאזן בין כלל שיקולי הענישה [...] זאת, בפרט, כאשר קיימים בענייננו שיקולים כבדי משקל בדבר הצורך בהרתעת הרבים אשר אינם ממין השיקולים הנשקלים על ידי שירות המבחן, אך נלקחים בחשבון על ידי בית המשפט הגוזר את הדין".**

37. לכאורה, נוכח חשיבות שיקולי הרתעת הרבים, היה מקום לגזור את דינו של הנאשם ברף גבוה יותר בתוך המתחם, ואולם, כאמור לעיל, משהסדר הטיעון נמצא סביר, ומשמצאתי לאמצו, ומשהרף התחתון של המתחם הינו הרף העליון של המנעד המוסכם בין הצדדים, הרי שמשמעות הדברים היא כי המאשימה עצמה הסכימה לגזור את דינו של הנאשם ברף התחתון של המתחם שהוא הרף העליון של המנעד המוסכם בין הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, וכאמור לעיל, נוכח השילוב של מכלול הנסיבות בעניינו של הנאשם והעובדה ששהה

במעצר בפקוח אלקטרוני משך כשנה וחודש, מצאתי לחרוג במידת מה מהמתחם, כאמור לעיל.

38. לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו במעצר של ממש בתיק זה מיום 18.1.21 ועד ליום 29.6.21.

ב. 12 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת נשק לרבות ביחס לתחמושת או אביזרים לנשק.

ג. קנס בסך 20,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.10.23 ובכל 1 בחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מן השיעורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד, ומובהרות לנאשם הוראות החוק ביחס לאפשרות החיוב בתוספת הפיגורים כמו גם אפשרות הפעלת המאסר חלף הקנס.

ד. בהסכמת הצדדים, הכסף המזומן שנתפס בתיק זה, על פירותיו, יחולט לטובת קרן החילוט.

ה. בהסכמת הצדדים, ההפקדה בסך 12,000 ₪ שהופקדה בקרן החילוט כנגד שחרור הרכב, על פירותיה, בתיק צ"א 7167-02-21 תחולט.

ו. בהסכמת הצדדים, אני מורה על חילוט רכב מסוג שברולט, מספר רישוי 90-358-74.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום לבית המשפט העליון

ניתן היום, י"ז תמוז תשפ"ג, 06 יולי 2023, במעמד הצדדים.